

# РЕШЕНИЕ

№ 5791

гр. София, 14.10.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,**  
в публично заседание на 19.07.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Веселина Женаварова**

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11976** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.129, ал.2 във вр. с чл.134, ал.1, т.2 във вр. с чл.214, т.1 във вр. с чл.215, ал.1 ЗУТ във вр. с чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба от ДП“Национална компания Железопътна инфраструктура“ срещу Заповед №РА50-652/24.08.2020г. на гл.архитект на Столична община, с която е одобрен проект за изменение на план за регулация и План-схеми на инженерната инфраструктура в обхвата на ПУП - ИПУР по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ. Жалбоподателят като сочи, че управляваните от него ПИ с идентификатори 68134.305.226 и 68134.305.229 са засегнати от изменението по оспорената заповед, твърди, че при издаването са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – ДП Н. не е конституирано като заинтересована страна в административното производство и не е уведомено за започването му, както и нарушение чл.128, ал.6 ЗУТ във вр. с чл.127, ал.2 ЗУТ и чл.41 от Наредба №58 за правила за техническа експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира за направените по делото разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят ДП“Н.“, в съд.з. чрез юриск.В. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата-гл.архитект на Столична община, се представлява от юриск.П., която в съд.з. и в писмена защита ангажира становище за неоснователност на жалбата. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв.П. и в представени от нея писмени

бележки, оспорва жалбата.

Административен съд София-град, като взе предвид посочените в жалбата съображения, становищата на страните, събраните по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, прие за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото и видно от представените документи, към настоящия момент ПИ с идентификатори 68134.305.226 и 68134.305.229 са предоставени за управление на жалбоподателя ДП“Н.“, който е вписан като техен собственик и по КККР.

Съгласно ОУП на СО поземлените имоти попадат в устройствена зона „Терени за транспортна инфраструктура“ (Тти), т. 25 от Приложението към чл.3, ал. 2 от ЗУЗСО. Според колона 6 „Предназначение, основни и допълващи функции, ограничения и специфични изисквания“ устройствена зона „Тти“ е за транспортна инфраструктура - улици, пътища и летища. Съгласно т.26 от Приложението към чл.3, ал. 2 от ЗУЗСО, „Терени за инфраструктура на жп транспорта“ (Тжи) се предвиждат отделено от тези за „Терени за транспортна инфраструктура“ (Тти) по т.25.

В заключението си по назначените по делото СТЕ вещото лице арх.Б. сочи, че по кадастралната карта предназначението на ПИ с идентификатор 68134.305.226 и ПИ с идентификатор 68134.305.229 е „територия на градския транспорта“, начин на трайно ползване - за линии на релсов път. По ОУП процесните имоти са част от транспортно- комуникационната система на [населено място], предвидени за улици IV клас от транспортната класификация.

Вещото лице констатира, че и преди изработването на ПУП-ИПУР - предмет на обжалваната заповед, с която същият е одобрен, процесните два поземлени имота са били отредени за улица, поради което одобреният с обжалваната Заповед ПУП-ИПУР не засяга съществуващото положение на гореописаните ПИ, като промените са основно в габаритите на пътните платна и прилежащите тротоари.

В съответствие със заключението на вещото лице, изслушано в проведеното на 19.07.2021г. открито съдебно заседание, територията на двата поземлени имота не попада в площта между линията на отчуждение на железопътната инфраструктура и ограничителната строителна линия, тъй като не става дума за железопътна инфраструктура, а за имоти, отредени за улица, както в действащия регулационен план, така и в одобрения ПТКП, така и процесния ПУП - И..

Със Заповед №РА50-652/24.08.2020г. на гл.архитект на Столична община, с която е одобрен проект за изменение на план за регулация на [улица] - о.т.92а - о.т. 115 - о.т. 115а -о.т. 114б от м. „П. „бул. П. С.“; на [улица].т. 114а-о.т.Юб - о.т. 107 - о.т. 108 - о.т. 109 - о.т. 116; отпадане на [улица] (нова) - о.т. 153 от м. „бул. Д. септември“ ( [улица]); изменение на [улица].т.21 Зж - о.т.21 Зе - о.т.21 Зд - о.т.21 Зг - о.т.21 За - о.т.213 - о.т.213 - о.т.212 от м. „бул. Д. септември“ ( [улица]); изменение на [улица] - о.т. 117-о.т. 118 - о.т. 116а - о.т. 119 — о.т. 120 - о.т. 11; изменение на [улица] — о.т. 114-от. 110 - о.т. 109 - о.т. 16 - о.т. 103; отпадане на [улица] - о.т. 117б - о.т. 117а от м. „бул. Д. септември“ ( [улица]); изменение на [улица] - о.т.8 м. „К. река“ ( [улица]) за създаване на: нова [улица].т.114а - о.т.108а - о.т. 109 - о.т.116д; нова [улица] - о.т. 106г - о.т. 106в -о.т. 106б - о.т. 117е - о.т. 117д - о.т. 117 г от м. „бул. Д. септември“ (ул. „Д. край“); нова [улица] - о.т.215б - о.т.215а - о.т.215 - о.т.213 -о.т.212 от м. „бул. Д. септември“ ( [улица]); нова [улица] - о.т. 11 Оа - о.т. 109б — о.т. 16а - о.т. 103б; нова [улица] - о.т. 117г от м. „бул. Д. септември“ ( [улица]); нова [улица] - о.т.8б -

о.т.8а о.т.8 от м. „К. река" ( [улица]), район „К. село" по кафявите зелените линии, цифри, букви и зачерквания, съгласно приложения проект и план-схеми по смисъла на чл. 108, ал. 2 от ЗУТ; както и План-схеми на инженерната инфраструктура в обхвата на ПУП - ИПУР по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 23.10.2020г. /видно от входящия номер върху писмото, с което е му съобщена/. Жалбата срещу нея е постъпила в АССГ на 06.11.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ, от заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.2, т.1 ЗУТ-лице, на което е предоставено право на управление на държавни имоти - предмет на плана и вписано като техен собственик по КККР; срещу акт по чл.214, т.1 ЗУТ. Предвид това съдът приема, че жалбата е допустима. По съществуващото ѝ взе предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Компетентността на гл.архитект на Столична община произтича от чл.129, ал.2 ЗУТ и предоставените му със Заповед №СОА17-РД09-622/19.06.2017г. правомощия от кмета на СО, в съответствие с изрично установената от § 1, ал.3 ДР ЗУТ възможност за това. Актът е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност. Оспорената заповед е издадена в съответствие с изискването за форма. Мотивите към проекта се съдържат освен в оспорения акт, също така и в приложения протокол от заседание на ОЕСУТ, и в доклада, с който проектът е внесен за обсъждане.

Съдът приема, че не представлява съществено нарушение на процесуалните правила неуведомяването на жалбоподателя за образуваното административно производство, доколкото същият е имал възможност да направи възраженията си по съдебното дело, както и да ангажира доказателства във връзка с тях, от която възможност той се е възползвал.

Твърдението на жалбоподателя, че проектът на подробен устройствен план не е съгласуван с него, в качеството му на управител на железопътната инфраструктура в нарушение на чл.128, ал.6 ЗУТ във вр. с чл.41 от Наредба №58 от 2.08.2006 г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт, съгласно който при изготвяне или промяна на подробни устройствени планове (ПУП) за територии, попадащи в площта между линията на отчуждение на железопътната инфраструктура и ограничителната строителна линия, общинските администрации съгласуват проектите с управителя на железопътната инфраструктура, съдът намира за неоснователно, доколкото съгласно заключението на вещото лице изменението не касае железопътна инфраструктура, а имоти, вече отредени за улица.

При преценката за съответствието на оспорения административен акт с материалния закон, съдът съобрази следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 134, ал. 1, т. 2 ЗУТ, влезлите в сила подробни устройствени планове могат да бъдат изменяни, когато възникнат нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества, или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти. В случая предназначението на имотите на жалбоподателя не се изменя, като изменението касае разширяване на габарита на вече предвидена улица, което е

наложено с оглед подобряване пропускателната способност на уличната мрежа в обхвата на плана. Т.е. налице са материалните предпоставки за издаването на оспорената заповед.

С оглед изложеното, като извърши проверката по чл.168, ал.1 на основанията по чл.146 АПК, съдът намира оспорвания акт за издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, в съответствие с целта на закона, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК, жалбоподателят ще следва да заплати на ответника по жалбата съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

### Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДП“Национална компания Железопътна инфраструктура“ срещу Заповед №РА50-652/24.08.2020г. на гл.архитект на Столична община.

ОСЪЖДА ДП“Национална компания Железопътна инфраструктура“, с[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: